LEDEČÁK

...občasník pro Ledečáky a přátele obce

číslo: 3
ročník: XI
8. 6. 2024

RADOSTI A STAROSTI LEDECKÉHO STAROSTY

Na sáňky už pěknou dobu sedá prach. Naopak sekačky se nezastaví. Jarní počasí plné dešťových přeháněk přeje nejen trávě, ale mnozí z vás již sklízí plody svých zahrádek.

Podobně jsme na tom i na obecním úřadě. Pan Krupička s panem Šlajchrtem mají co dělat, aby udrželi obecní plochy pěkně střižené. Věřím, že velkým pomocníkem jim je nově pořízená sekačka s velkým sběrným košem s výklopným systémem, aby jim to šlo pěkně od ruky.

Mezi tím, co si tráva tiše rostla, jsme rozdali téměř všechny popelnice k očipování a 120litrové nádoby na plasty. Proběhlo samotné čipování popelnic a výměna kontejnerů na plasty za kontejnery na papír. I když s těmi kontejnery na plast nám dodavatel trochu zaškobrtnul a odvezl nám je všechny, ale kdo někdy neudělá nějakou tu chybu. Do týdne byly kontejnery na svém místě a vše funguje, jak má. Všem bych chtěl poděkovat za spolupráci. Organizace není vždy jednoduchá, ale s Vámi to šlo jako po másle, děkuji.

Do Vašich zahrádek dorazily i dlouho očekávané kompostéry. Ještě jich máme pár k dispozici, tak si o ně neváhejte říct. Není nad vlastní kompost, který se dá získat s kompostéry překvapivě rychle. Co se vám nevejde do kompostéru, můžete odvézt nově do velkoobjemového kontejneru na bioodpad ve Šternberku a ke hřbitovu.

Deštivé počasí načechrává nervy i kulturní komisi. Pálení čarodějnic muselo být přesunuto o týden, dětský den o týdny tři. Věřte, že se vyplatí si nenechat žádnou z akcí ujít. Holky se snaží a dětský den bude opět velkolepý. Užijeme si jej určitě všichni, však v nás každém zůstalo kousek toho dítěte.

Osobně se hodně těším na sraz veteránů, na který se přihlásilo téměř 40 účastníků různých značek a stáří. Večer nám zahraje skupina Třehusk. Z nové udírny budou kouřem vyvoněné klobásky a maso a samozřejmě alko, nealko, jak to má na takové vesnické zábavě být. Věřím, že to bude pro nás všechny pěkný zážitek a že zakládáme další tradiční akci, kterými byly Ledce vyhlášené.

Když zpětně čtu své řádky, vypadá to, že se nám v Ledcích vše daří. Rád bych, aby to tak bylo, a nemusel jsem psát o ničem negativním. Jedno téma mě však napadá. V posledních týdnech se ozvalo hned několik Ledečáků s dotazem, co budeme dělat se zapáchajícími potoky, do kterých někdo pod rouškou tmy vypouští své odpadní jímky a septiky. Proto bych chtěl apelovat na kanalizaci nepřipojené majitele nemovitostí, aby tak nečinili. Velmi brzy budete osloveni dopisem kontrolní komise, aby jste učinili nápravu a připojili se na obecní kanalizaci. Obec Vám v tom bude maximálně nápomocna.

Skoro na konec jsem si nechal velkou událost. Tato událost se stala mimo naši obec, přesto se nás bezprostředně týká. Dne 12. 4. 2024 rozhodl Parlament České republiky na doporučení předsedy Podvýboru pro heraldiku a vexilologii o udělení znaku a vlajky Obci Ledce. Více se dočtete na dalších stránkách Ledečáku.

Teď už mi zbývá na závěr jako vždy Vás pozvat na veřejné zastupitelstvo, které se bude konat 13. června od 18 hodin v sálu obecního úřadu, tak přijďte. Váš názor je pro nás důležitý.

Váš starosta

LETOŠNÍ PÁLENÍ ČARODĚJNIC SE BOHUŽEL NEOBEŠLO BEZ PROBLÉMŮ

O víkendu postavila sportovní komise s účastí pana starosty i dalších dobrovolníků vatru, abychom měli místo, kde můžeme pálit čarodějnici. O pár dní později byl ale vydán zákaz pálení kvůli suchu. Vedení obce se tedy rozhodlo, že celou akci přesune o týden později.

Naše ledecké čarodějnice se letos konaly až 7. května. Celé dopoledne pršelo, ale nakonec se počasí umoudřilo a my jsme se sešli na hřišti za pěkného počasí.

Nejprve sportovní komise připravila čarodějnický běh. Potom již začala akce pro děti, kde si vyrobily čarodějnický klobouk a masku na obličej. Mohly si projít bojovkou, kde složily leteckou zkoušku, za kterou získaly letecký průkaz čarodějnice a vyluštily šifru čarodějnice Eris. Průběžně jsme si opékali špekáčky. Když nastala chvíle zapálení vatry, zatančili jsme si okolo ní poslední taneček, a pak už to bylo jen na panu starostovi, aby ji zapálil. A hořela opravdu, opravdu dlouho.

D.T.

ÚKLID LEDEC

V sobotu 6. dubna se před obecním úřadem sešla velká skupina obyvatel, kterým není lhostejná čistota jejich obce a chtěli přidat pomocnou ruku při jarním úklidu. Díky patří i dětem z dětského domova, které se zapojily do úklidu Šternberku. Podařilo se i prosekat cestu k Masarykovu prameni. Akci jsme ukončili opékáním špekáčků. Byli jste báječní a bylo nás opravdu hodně. Děkujeme všem, kdo si udělal čas a přišel nám pomoc uklidit Ledce.

D.T.

LETOŠNÍ MÁJE

Jako každý květen se u nás v Ledcích pořádaly staročeské máje v podání ledecké mládeže.

Ve čtvrtek 23. května večer jelo pánské osazenstvo do lesa pro krále. V pátek ho tradičně děvčata a děti nazdobily a zdatní pánové ho postavili. Celou noc ho hlídali, aby jim ho nikdo z okolních vesnic nepokácel. Ohlídat se jim ho podařilo a máje se mohly v klidu konat.

V sobotu 25. května v 15 h začal tradiční průvod obcí, při kterém svobodní chlapci vyváděli svobodné dívky a tančili společně polku za melodie krásných lidových písní od živé kapely.

Průvod byl zakončen na hřišti, kde jsme se všichni museli kvůli nepříznivému počasí schovat do stanů a počkat, až přejde déšť a bouřka.

Nakonec však počasí ustoupilo a následoval poslední tanec pod králem a následné kácení. Nemohl ani chybět souboj o kytici na špičce stromu, která výherci zaručuje, že bude mít sólo o půlnoci na taneční zábavě. Tento rok ho vyhrál Tomáš Bakalář. Celé máje jsme zakončili večerní zábavou, na které zahrála skupina KIKS.

Velké díky patří ledecké mládeži, která se pořádání zhostila opět báječně, i přesto že se ve stejných chvílích museli učit na své zkoušky dospělosti v podobě maturity.

Barbora Tichavová

VYJÁDŘENÍ OBČANŮ K CHYSTANÝM ZMĚNÁM JÍZDNÍCH ŘÁDŮ

Na základě výzvy Středočeského kraje, aby se občané vyjádřili k chystaným změnám autobusových jízdních řádů, jsme obdrželi pouze jediný podnět. Tento podnět jsme již předali Integrované dopravě Středočeského kraje (IDSK) k dalšímu zpracování. Děkujeme za Váš zájem a věříme, že Váš podnět bude odborně posouzen a případně zohledněn při konečné úpravě jízdních řádů. Vaše zpětná vazba je pro nás velmi cenná a pomáhá nám zlepšovat veřejné služby.

M.Ž.

NÁŠ ZNAK A VLAJKA

Znak a vlajka není pro obec nic zbytečného. Naopak je to symbol, který předává svůj odkaz budoucím generacím. Každá generace zanechává o svém životě svědectví, které jí přesahuje. Svědectví o společnosti, o její práci o vnímání světa, jejich hodnotách a postoji, kterými žili. Za znakem se skrývá tradice a um všech, kteří v obci žijí. Vypovídá o přírodě, která je obklopuje a o její historii. Přesně to náš znak vypovídá. Jsme obcí s dlouhou historií, která sahá dál než paměť nejstarších občanů.
Jsme obklopeni krásnou přírodou a prameny, které znamenají život a zdraví všech obyvatel.
Buďme tedy na svůj znak hrdí a dávejme jej spolu s prapory na obdiv při každé příležitosti.
Po prázdninách jej přivítáme na první kulturní akci. Jsem velmi rád, že jsme jej vytvořili právě nyní a že jej budeme moci předávat následujícím generacím.

P.T.

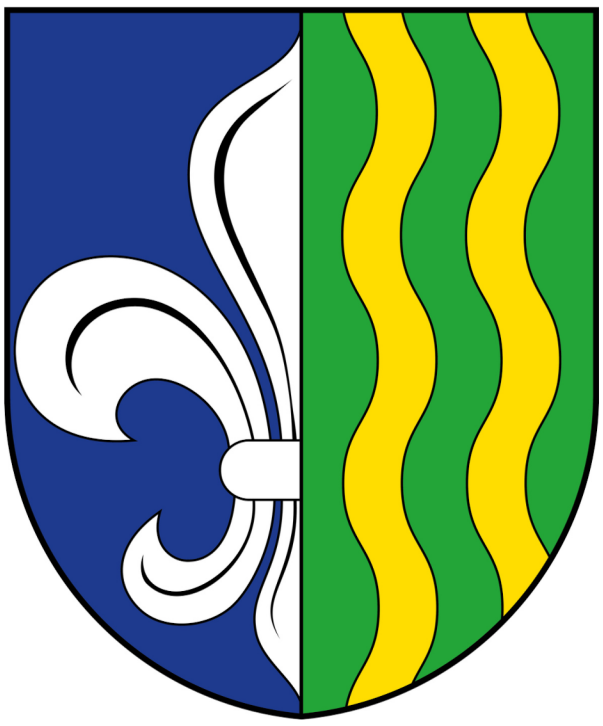

UDÍRNA

Už jsem to tady psal vícekrát, obec máme plnou šikovných a ochotných řemeslníků a také dárců materiálu. Není problém věnovat stařičkou a o to vzácnější nádrž, pár trubek, dlažbu pod nožičky a vytvořit něco tak řemeslně krásného jako je nově zhotovená udírna, která stojí v rohu hřiště.
Tím šikovným řemeslníkem s perfektním nápadem je Víťa Bakalář. Když v ní poprvé zatopil, vypadalo to jako parní stroj, jen se rozjet.
Klobásky i špekáčky jsou výborný a v dnešním předraženém světě za hubičku.
Nezbývá než poděkovat za iniciativu, to je přesně to, co naše obec potřebuje.
Šikovné lidi, kteří mají chuť zlepšit život všem. Děkuji celému týmu, který sestrojil a zprovoznil kus historie, která by jinak skončila ve šrotu - panáka na to!

P.T.

SETKÁNÍ V DUBNU

Snad všichni jsme již někdy absolvovali výtěr z krku, odběr krve, moči či jiného biologického materiálu.
A víte, co se s nimi děje dále?
Ti, kdo přišli na setkání v sobotu 20. dubna, se dozvěděli hodně zajímavého o činnosti klinické laboratoře v kladenské nemocnici.
Laboratoř se v minulých letech rozšířila a modernizovala, je umístěna v posledním patře (zrekonstruovaném půdním prostoru) nad celou nemocnicí, nad všemi nemocničními odděleními.
O práci v laboratoři nás informovala Mgr. Marie Pavlisová, která stále ještě na kratší úvazek v laboratoři pracuje. Ukázala nám nějaké pomůcky jako odběrový materiál, zkumavky, vysvětlila k čemu a jak se používají.
Viděli jsme i různé žádanky k vyšetření krve, zajímalo nás, co všechno obsahují. Prohlédli jsme si i plno fotografií různých přístrojů, hlavně biochemických, hematologických a mikrobiologických analyzátorů.
Mezi další zajímavosti bych ještě zařadila screening vývojových vad nebo sledování hormonů štítné žlázy, což nás, ženy, hodně zajímalo.
Všechny výsledky, než odejdou z laboratoře, prochází několika kontrolami, výstupní musí být provedena pracovníkem s vysokoškolským vzděláním.
Byly to pro nás nové poznatky, posluchačky se hodně dotazovaly a paní Pavlisová vše velmi pěkně vysvětlila
a objasnila. Moc jí děkujeme za přednášku.

B.B.

SRAZ AUTOMOBILOVÝCH VETERÁNŮ V LEDCÍCH

Dne 15. června bude program srazu následující:

- 9:00-10:00 příjezd účastníků
- a registrace vozidel
- 10:00-14:00 spanilá jízda do muzea amerických veteránů JK CLASSICS, prohlídka muzea a oběd
- 14:30-15:00 příjezd veteránů do Ledec
- 15:00-17:30 prohlídka historických vozů, hlasování o nejhezčí káru, volná zábava
- 17:30-18:00 vyhlášení vítězů
- 18:00-22:00 zahraje skupina TŘEHUSK

Po celý den bude možnost navštívit stodolu "Nálezy z půdy" v Ledcích čp. 6 na návsi.

P.T.

BOHOSLUŽBA V LEDCÍCH

Dne 23. 6. 2024 proběhne v naší kapli sv. Jana Křtitele bohoslužba.
Začátek v 15.hodin.

VÝLET DO DIVADLA NA STOCHOV

Ve čtvrtek 25. dubna jsme vyrazili na skok do Stochova, kde jsme zhlédli divadelní představení „Až naprší a uschne".
Těšíme se na další kulturní zážitky a budeme rádi, když se k nám přidají další spoluobčané.

D.T.

FOTOSOUTĚŽ

Sběr snímků do druhého ročníku ledecké Fotosoutěže byl ukončen. Probíhal od 1. ledna do 30. dubna. Do soutěže se zapojilo devět dospělých a tři děti, kteří dohromady zaslali třicet tři krásných fotografií. Nyní usilovně pracujeme na výběru těch nejlepších snímků, které budou součástí připravované výstavy.
Srdečně Vás zveme na vernisáž, která se uskuteční ve čtvrtek 20. června od 18 hodin na Obecním úřadu. Akce je určena nejen účastníkům soutěže, ale i všem milovníkům fotografie, podporovatelům, zvědavcům či potenciálním soutěžícím pro další ročníky. Přijďte si prohlédnout vystavené fotografie a užít si příjemnou atmosféru.
Během vernisáže bude zahájeno hlasování o celkového vítěze. Výstava bude následně přemístěna do přízemí Obecního úřadu, kde bude k vidění během úředních hodin. Hlasování o vítěze v kategoriích dospělých a dětí bude probíhat až do 15. srpna 2024.
Výsledky soutěže a předání odměn proběhnou slavnostně na Zavíráku, který se uskuteční 7. září 2024 na ledeckém hřišti. Těšíme se na Vaši hojnou účast a podporu této akce!

M.Ž.

STAROSTA HLEDÁ HASIČE

Pomoc druhým v nouzi, udržování tradic, pospolitost, kultura a sport. To vše v sobě skrývá znak sboru dobrovolných hasičů. Je to už pěkných pár let, co SDH Ledce slavilo 125 let založení. Škoda, že neumím popsat to ticho, které po nich zbylo. V hasičské zbrojnici se práší na dnes už historické helmy a výstroj, jako by u nás v obci nikdy nebyli.
Dám si tedy inzerát do Ledečáku ve znění:

OBEC LEDCE HLEDÁ SVÉ ZTRACENÉ DOBROVOLNÉ HASIČE

NEMUSÍ HNED HASIT VELKÉ POŽÁRY. STAČÍ, KDYŽ SE DAJÍ ZASE DOHROMADY. OSLOVÍ DĚTI A MLÁDEŽ, VEZMOU JIM Z RUKY MOBILNÍ TELEFONY, KTERÉ NAHRADÍ HASIČSKÝM SPORTEM. NAUČÍ JE SPOLU ŽÍT A SPOLUPRACOVAT, POMÁHAT SI. ORGANIZOVAT ZÁBAVY, KULTURNÍ A SPORTOVNÍ AKCE, VYTVÁŘET PŘÁTELSKÉ PROSTŘEDÍ PRO VŠECHNY LEDEČÁKY.

DĚTÍ MÁME V OBCI MNOHO A TY JEN ČEKAJÍ, AŽ JE NĚKDO OSLOVÍ A VYTÁHNE JE Z NUDY VŠEDNÍHO ŽIVOTA, KTERÝ VYPLŇUJÍ BAREVNĚ BLIKAJÍCÍ ČERNOU PLACKOU.

ZAVOLEJTE, NAPIŠTE NEBO PŘIJĎTE NA OBECNÍ ÚŘAD. URČITĚ NĚCO VYMYSLÍME. OBEC VÁM POSKYTNE ZÁZEMÍ A VYBAVENÍ. NA VÁS UŽ BUDE „JEN“ ZAČÍT.

ZNEČIŠŤOVÁNÍ POVRCHOVÝCH VOD V LEDCÍCH

Ledce mají již několikátým rokem plně funkční kanalizaci. Stále se ale setkáváme s tím, že Ledečáci přicházejí na úřad, že voda v potoku páchne či v ní přímo tečou exkrementy. A teď, v teplých dnech, je zápach o to více palčivější. Mohl bych zmiňované situace doložit v Ledcích pořízenými fotografiemi, ale věřím, že si situaci dovedete představit a současně takové fotky nechci vkládat do Ledečáku. Nikomu z nás by se asi nelíbilo, pokud by přes jeho pozemek exkrementy tekly. A také věřím, že se shodneme na tom, že odpadní vody není vhodné pouštět do přírody. A tím nemyslím například jen znečištěnou vodu ze záchodů, ale i odpad z myček na nádobí či praček. Jelikož se situace nelepší, rozhodl se Kontrolní výbor dále situaci nepřihlížet a zastat se těch, kterým tato situace přidělává vrásky na čele, stejně jako životního prostředí. Stále je v obci nepřipojených zhruba 10 % domácností. A právě jim jsme zaslali informativní dopis, jehož obsahem je žádost o připojení. Aby řešení bylo důsledné a v ledeckých potocích mohla téci opět voda bez exkrementů, rozhodli jsme se ve spolupráci s příslušnými úřady provést příští rok, pakliže se situace nezmění, analýzu nepřipojených domácností.
S těmi, kteří nebudou schopni doložit pravidelný vývoz kubatury odpadní vody přímo úměrné velikosti dané domácnosti, zahájí úřad řízení.
Omlouváme se těm Ledečákům, kteří jsou této situaci vystavení, a věříme, že se nám situaci podaří společně zvládnout.

J.M.

LEDECKÉ MUZEUM V PRVNÍM POLOLETÍ

Pod názvem „Kdo žil v Ledcích před 100 lety?“ jsme na čtyři pokračování seznámili zájemce s historií domů a jejich obyvatel. Poslední dům postavený cca před 100 lety nesl číslo 120. Děkujeme účastníkům za upřesnění řady informací i za další fotografie do muzejního archivu.
Dvě přednášky o Mongolsku a o českých stopách v Číně jsme pronesli v Praze v únoru a v dubnu. Byli jsme hosty setkání mongolských občanů v mongolském jurtovém kempu v Českém Šternberku, pro tradiční Orientální ples jsme zajistili účast kazašských tanečníků. Muzeum v Ledcích navštívila 7. března kulturní tajemnice čínského velvyslanectví s doprovodem, 21. března honorární konzul Mongolska v České republice. Dne 16. března se v Praze sešla Valná hromada Klubu přátel Asie, provozovatele muzea. Dne 20. března jsme na videokonferenci na Velvyslanectví Kazachstánu seznámili naše partnery s prací muzea a s přípravami na pobyt archivářů z Kazachstánu. Dne 8. dubna jsme byli pozváni Velvyslanectvím ČLR na filmové představení do Slovanského domu.

O dva dny později jsme se účastnili vernisáže fotografií pozapomenutého českého cestovatele B. Pospíšila v Senátu České republiky. Mongolskou a čínskou část jeho fotoarchivu jsme zpracovali pro chystanou knižní publikaci. Dne 13. května jsme spolu s nestorem českých geologů Ing. M. Krauterem převzali na mongolském velvyslanectví dar od mongolského prezidenta U. Chürelsücha. Dne 17. května jsme byli členy poroty hodnotící znalosti čínského jazyka a reálií studentů Amerického gymnasia v Praze 4.
Dne 30. května jsme byli hosty předávání cen vítězům 52. ročníku mezinárodní výtvarné soutěže o Lidickou růži v Lidicích. Nejbližší přednášku v muzeu plánujeme na 29. června ve 14 hodin s názvem „Pohnuté osudy ledecké rodiny Šárů“. Během měsíce budeme doprovázet delegaci archivářů z Kazachstánu v pražských archivech, knihovnách a v Ledcích. Do dalších měsíců připravujeme cestovatelskou přednášku o Vietnamu, putovní výstavu k 75. výročí navázání diplomatických styků s Čínou a netradiční přednášku o umělé inteligenci, která by snad mohla zaujmout i příslušníky mladší generace.
Těšíme se na vaše konstruktivní nápady a návrhy směřující k dalšímu vylepšení práce muzea.

Baldandorj Ariunzul

DALŠÍ PÁTRÁNÍ PO OSUDECH VÝZNAMNÉHO LEDECKÉHO RODÁKA VÁCLAVA ŠÁRY

Před několika lety jsme v našem Ledečáku otiskli objevný článek „Václav Šára – hrdina od Sokolova“ (Ledečák roč. 8, č. 2, 2021). Žijící rodáci a občané Ledec o něm vlastně nic nevěděli. Pátrali jsme po jeho osudech i dále, a proto chceme s dalšími upřesňujícími i neznámými informacemi a fakty zjištěnými z literatury a z archivů seznámit občany. To největší a nejzajímavější překvapení však zatím nesdělíme, ale můžete se na ně těšit později na detailnější přednášce. Šárovo jméno je uvedeno v 1. vydání knihy Miroslava Brože (1948 – 2019) „Hrdinové od Sokolova“ z roku 2005, avšak jako místo narození jsou tam uvedeny Ledce (SSSR). V dvoudílné publikaci Sokolovo 1943 (2023) je rodiště už uvedeno správně: Ledce, okres Slaný.
Také v archiváliích Vojenského archivu v Praze jsme našli řadu dokumentů o Šárovi, občas s chybnými údaji o datu a místu narození. Jako rodiště je tam uvedeno např. také Sedduch anebo Sedlec v okrese Slaný (taková obec neexistuje!). Je tam však řada důležitých informací a dokumentů, které podstatně více osvětlují život a práci našeho významného rodáka.
Mimo jiné se tam dozvíme, že Václav Šára přišel roku 1925 jako patnáctiletý se svými rodiči a dvěma bratry do místa v dnešním Jeršovském okrese Saratovské oblasti v tehdejším Sovětském svazu. Tam odjela Šárova rodina za prací jako členové družstva Reflektor. Šárovi byli členy 1. transportu, který vyrazil z Prahy vlakem a dorazil do stanice Mavrinka 17. října 1925. Češi v náročných podmínkách vybudovali nedaleko od Mavrinky postupně na pustém místě celou obec, která dodnes nese jméno Reflektor. Roku 1926 tam postavili českou školu, kde se však jen první školní rok učili česky, od roku 1927 už byla vyučovacím jazykem ruština. Roku 1928 tam byl postaven mlýn a o rok později cihelna. Po skončení školní docházky se Václav stal elektromontérem a traktoristou v komuně (kolchozu) Reflektor. Seznámil se se slečnou Marií Brumekovou, narozenou v Hrabůvce (dnes část Ostravy) 6. března 1915. Ta přijela do Reflektoru v jedenácti letech se svými rodiči Rudolfem a Marií Brumekovými 2. transportem v červnu 1926. Václav a Marie tam založili rodinu a ve 30. letech se jim narodily 3 děti: r. 1934 dcera Jiřina, r. 1937 syn Jaroslav a r. 1939 dcera Vlasta. Otec Václav žil s rodinou v Reflektoru až do konce ledna 1942, kdy se rozhodl odejít do Buzuluku a vstoupil do Svobodovy armády. V únoru složil přísahu a pak statečně bojoval na Ukrajině a v Polsku. Na jaře 1942 absolvoval poddůstojnickou školu. V lednu 1943 byl povýšen na svobodníka, v květnu na desátníka. Např. při německém útoku na Kyjev dne 5. listopadu 1943 se jako tankista a mechanik výrazně zasloužil a pomáhal veliteli praporu Krejčímu zničit řadu nepřátelských objektů. Na přelomu let 1943-1944 byl vyznamenán medailí Za bojové zásluhy, v březnu 1944 obdržel Československý válečný kříž 1939 a čs. vojenskou pamětní medaili, v červenci 1944 medaili Za zásluhy 1. stupně.
Mezi dochovanými archiváliemi jsme nalezli i dokument na vyznamenání s podpisem tehdejšího velitele brigády a pozdějšího prezidenta republiky Ludvíka Svobody. Dne 16. prosince 1944 byl Václav Šára povýšen na podporučíka. Při odstraňování poruchy tanku v místě Szeroke (Široké) v Polsku byl těžce zraněn a zranění podlehl dne 25. března 1945. Jeho tělesné ostatky byly uloženy na hřbitově v obci Suszec, okres Psczyna v Polsku nedaleko československých hranic, něco přes 40 km od Bohumína. In memoriam obdržel 11. listopadu 1949 řád „Za svobodu“ se zlatou hvězdou. Vzdejme čest jeho památce!

J.Š.

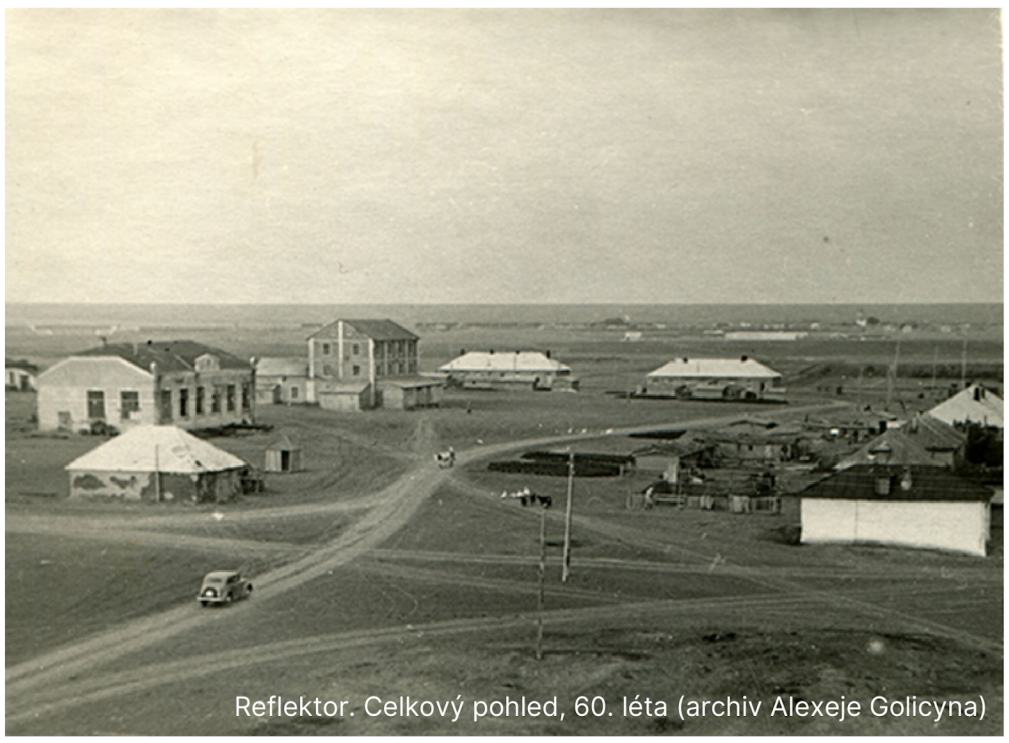

Reflektor. Celkový pohled, 60. léta (archiv Alexeje Golicyna)

DRUHÝ ROČNÍK ČARODĚJNICKÉHO ORIENTAČNÍHO BĚHU

Rok se s rokem sešel a na dětském hřišti se v rámci pálení čarodějnic uskutečnil 2. ročník orientačního čarodějnického běhu. Účast tento ročník byla bohužel výrazně slabší. Důvodů bylo hned několik - deštivé počasí a brzký čas startu závodu v pracovní den (reflektujeme do příštích akcí).
Menší počet závodníků měl však i své výhody a totiž to, že si každý závodník odnesl svojí medaili.
Po loňském, hlavně pro děti, náročnějším běhu byl tento ročník výrazně jednodušší. Jednalo se spíše o orientační sprint. Závod se odehrával pouze v prostoru dětského hřiště. Najít 10 kontrolek zvládli hravě všichni a běžecké časy se pohybovaly kolem 10 minut. Nejrychleji ze všech trať zvládl s malou asistencí Nely Zelinkové jeden z nejmladších závodníků a to Honzík Kučera. Gratulace a poděkování za účast patří však i ostatním závodnicím a závodníkům (viz foto).

Za sportovní tým Ondra Piskač

HŘIŠTĚ LEDCE

MOŽNOST PIKNIKOVÉHO SEZENÍ. DEKY APOD. S SEBOU
V PŘÍPADĚ NEPŘÍZNĚ POČASÍ SE PROMÍTÁNÍ RUŠÍ - ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA
KINO OTEVŘENO HODINU PŘED PROMÍTÁNÍM, HRAJEME PO SETMĚNÍ

NA PROMÍTÁNÍ VÁS ZVE OBEC LEDCE

ZAMYŠLENÍ ŘEDITELE DĚTSKÉHO DOMOVA
V PODSTATĚ JSME NORMÁLNÍ ANEB JAK ŽIJÍ DĚTI Z DĚTSKÉHO DOMOVA

Jak se do dětského domova dostaly? Jaké jsou? Jsou to sirotci, pro které je pobyt v dětském domově tou poslední šancí? Jak se jim vede? Často jsou informace, které kolují o dětech z dětských domovů veřejností, velice zkreslené. Předně je třeba říci, že se dětem v dětských domovech nevede špatně, rozhodně lépe než v nefunkčních rodinách, z nichž byly na základě podnětu sociálních pracovníků a rozhodnutím soudu odebrány a do dětských domovů umístěny.
Dětský domov má svůj nesporný společenský význam. Představuje skutečnou záchranu pro děti, které je nutno z rodiny odejmout často náhle, pro jejich akutní ohrožení. Přesto by ale nemělo být umístění dítěte v domově považováno za vyřešení jeho životní situace. Žádné ústavní zařízení nemůže dětem rodinu vynahradit. Dítě by mělo po určité době strávené v tomto zařízení přejít buď do některé z forem náhradní rodinné péče nebo, jsou-li pro to předpoklady a předchozí práce s rodinou úspěšná, se vrátit domů.
Oboustranných sirotků je v dětských domovech velmi málo. Naprosto převažují děti, které mají jednoho či oba rodiče, kteří však nejsou ochotni či schopni se o dítě starat a poskytnout mu kromě řádné výchovy a citové opory i podporu finanční a materiální. V některých případech dokonce rodiče děti týrají či zneužívají. Pokud roli těchto nefungujících rodičů nemůže zastoupit širší rodina v podobě prarodičů, tet či strýčků a nenabízí se možnost náhradní rodinné péče jako je osvojení či pěstounská péče, pak přichází ke slovu zásah státu a jeho nařízení ústavní péče.
Většina dětí z dětských domovů se na první pohled nijak neliší od svých vrstevníků. Chodí do škol mimo areál dětského domova, baví je stejné věci, mají stejné zájmy a touhy a naivní představy o životě odpovídající svému věku. Snaží se svým vrstevníkům ve všech směrech vyrovnat. Hluboko v sobě si však každé z nich nese v rozdílné míře vše, čím si už za svůj krátký život prošlo.
Za každým jednotlivým dítětem je velice hluboký, lidský příběh.
Tyto příběhy nejsou veselé. Těžko uvěřit, jak se na každém z dětí provinili ti, kteří je mají milovat, chránit a pečovat o ně…
Mnohé děti si s sebou z biologických rodin bohužel často přinášejí naprosto nestandardní modely chování a postojů. Neznají z domova fungování běžných rodin, nemají navázány stabilní citové vztahy, způsoby běžné komunikace mezi rodinnými příslušníky jim nejsou vlastní. To vše jim velice znesnadňuje už tak složitý následný vstup do jejich samostatného života.
Naprostá většina dětských domovů svojí úrovní neznalého člověka překvapí. Děti nežijí pohromadě ve společných prostorách, jak to známe např. z některých filmů. děti žijí v tzv. „rodinných skupinách“, které mohou být maximálně osmičlenné. Takováto „rodinka“ obývá samostatnou bytovou jednotku, která sestává ze společného obývacího pokoje, kuchyně s jídelnou, příslušenství a odpovídajícího počtu dětských pokojů, dá se říct prakticky z bytu 4+1. O děti pečují jejich kmenoví vychovatelé, tety a strejdové, kteří na výchovu dětí dohlížejí a kolikrát se o ně starají jako o vlastní.
Děti, žijící v dětských domovech v České republice, obvykle hmotnou nouzí netrpí. Dá se říci, že po materiální stránce je o ně obstojně postaráno, mnohdy i lépe, než na úrovni běžné české rodiny. Paradoxně skutečnost, že je o děti v dětském domově dobře postaráno, znesnadňuje jejich vsup do samostatného života. Mimo materiálního standardu, kterého nejsou schopni po opuštění domova dosáhnout, nemusí po dobu pobytu v domově nic zařizovat, nic rozhodovat a žijí tedy v jakési „zlaté kleci“. Přiznejme si, že takto žije i naprostá většina dětí v běžných rodinách, ale ti se navíc, aniž by si to uvědomovaly, učí zvládat mnohé situace nápodobou svých rodičů, kteří jsou jim k dispozici i následně v době, kdy se osamostatňují a to jak potřebnými radami, tak případně finanční výpomocí. Mladí po opuštění dětského domova naopak zůstanou bez jakéhokoli dohledu a pomoci odkázáni jen sami na sebe. Přesto, že se pracovníci dětských domovů snaží děti v posledních letech jejich pobytu v dětském domově na tento okamžik připravit, zůstává start do samostatného života pro tyto mladé lidi nesmírně složitým obdobím. Tyto děti mají za sebou dětství, které rozhodně nemůže být pokládáno za bezstarostné a před sebou velice nejistou budoucnost. Při odchodu z dětského domova jsou sice formálně dospělí, ale fakticky jsou to pořád děti. Nemají žádné zázemí, neznají příklad fungující rodiny, nemají kam jít, jsou odkázány jen samy na sebe. Na cestu dostanou ze zákona částku v maximální výši 25 tisíc korun! Dovedete si představit svoje děti v jejich situaci?

Roman Pejša, ředitel dětského domova

LEDEČÁK **REDAKCE** JAN MAŇAS, MICHAELA ŽÁKOVÁ, PATRIK TICHAVA, KVĚTOSLAVA ŠIROKÁ, ONDŘEJ PISKAČ, BLANKA BENEŠOVÁ, JIŘÍ ŠÍMA, IVA BURANTOVÁ, DANA TICHAVOVÁ **KONTAKT** MISTOSTAROSTA@OBEC-LEDCE.CZ **VYDAVATEL** OBEC LEDCE **NÁKLAD** 250 KUSŮ